

Oda.

Felicitatem Scholasticam complexa, ut concini satis
commodè queat, finitâ Parentatione.

1.
Jesu qui nos ad Scholarum
Sacra junctim provocas,
Ac in flore literarum
Spem futuram collocas,
Fac ne desit impetus,
Fac ne fallat exitus.

2.
Mitte Flamen sanctitatis,
Quod momenta dirigat,
Ne dum crescit flos ætatis,
Mentem cura negligat:
Grex subinde firmior,
Sit subinde doctior.

3.
Pelle morbum, ne docentes
Vel discentes opprimat,
Ac utrinq; diligentes
Fax acerba dirimat.
Sic perenne vinculum
Junget auditorium.

7.
Tu largire, nos precamur.
Comproba clementiam;
Ac si quando jactitamus,
Serva Conscientiam;
Robora, si pungimur;
Salva, cum defungimur!

4.
Pestis nulla claudat ædes,
Belli fama langveat,
Ne virtutis alma sedes,
Undiquaq; frigeat:
Patriæ tranquillitas
Nostra sit felicitas.

5.
Si qua fata vel successum
Prona fert occasio,
Perge Jesu, ne progressum
Sera det promotio;
Sitq; sortis præmium
Tempestivè commodum.

6.
Sint Amici, sint Fautores,
Qui præbea conferant,
Atq; versus contemptores
Nos libenter asserant:
Immo cælum porrigat,
Si quid orbis denegat.

